

ג' גדוד העיר

פק"ל שקוּקה

המקומות הכי יפים בגזרת יהודה שאתם חייבים
לבקר בהם עם פק"ל קבה או שקוּקה ואנשים טובים

קחו אותי לשם

שקשוקת יהודה

אביעד ארבל'סי, רס"ר מטבח החטיבה

מצרכים (ל-2-4 מנות):

- 3 כפות שמן
- 1 בצל בינוני, קצוץ
- 2-3 עגבניות בינוניות, קצוצות
- 3 שיני שום, קצוצות
- 1 פלפל חריף (אופציונלי), פרוס לעיגולים
- 1 רסק עגבניות
- 1 כף סוכר
- חצי כוס מים (או לפי הצורך לסמיכות הרצויה)
- מלח, פלפל שחור, שום גבישי
- 4 ביצים

אופן ההכנה:

1. מחממים את השמן במחבת על אש בינונית.
2. מוסיפים את הבצל, העגבניות והשום ומטגנים עד שמתרכך קצת.
3. אוהבים חריף? הוסיפו עכשיו את עיגולי הפלפל החריף (אם הוספתם, כדאי לוותר על הפלפל השחור בהמשך).
4. מוסיפים את רסק העגבניות והסוכר, מערבבים היטב, ואז מוסיפים מים עד שהרוטב מגיע לסמיכות הרצויה.
5. מנמיכים את האש, מתבלים במלח, פלפל ושום לפי הטעם.
6. יוצרים שקעים קטנים בעזרת כף ויוצקים בהם כל ביצה בנפרד.
7. מכסים את המחבת ומבשלים על אש נמוכה כ-10-15 דקות, עד שהביצים עשויות לטעמכם. שימו לב שהשקשוקה לא נשרפת.

בתיאבון!

הר הנצח - מצפה השלושה

"איפה בניה? הוא לא אמר שהוא מצטרף?" שאל אחיקם את דוד.
"הוא לא עונה לטלפון, כנראה הוא עוד ישן", ענה דוד.
הם החליטו לצאת לדרך בלעדיו.
כך הלכו שלושתם - דוד רובין, אחיקם עמיחי ונעמה אוחיון.
התאריך היה 28.12.2007.

השלושה יצאו לטייל בזמן החופשה שלהם מהצבא, והחליטו לטייל בשביל
בו לא טיילו מעולם. לאחר כמה שעות של הליכה הגיעו למעיין אותו חיפשו.
למקום הגיח רכב 'לנדרובר' כסוף. **אחיקם הניף את ידו לשלום לנהג, ולפתע
נורו לעברם שלוש יריות.**
דוד רובין, לוחם בשיטת 13, ואחיקם עמיחי מיחידת שלדג, נפצעו מיד. למרות
זאת, הם השיבו אש והצליחו להרוג את אחד המחבלים ולפצוע שניים אחרים.
נעמה הצליחה להסתתר בשיחים וכשחזרה למקום גילתה שדוד ואחיקם כבר
לא בחיים.
בניה ספד לשני חבריו בדרכם האחרונה, והם נשארו תמיד בזכרוננו.

**בניה שראל התגייס לסיירת גבעתי, שם התקדם דרגה אחר דרגה, עד שפיקד
על הסיירת.**
במבצע עופרת יצוקה הוביל את לוחמיו בקרב הירואי בקרב תל אל-הווא, ועל
כך סיפר לעיתון במחנה: **"הקפדתי תמיד להיות ראשון - להיות זה שסורק
את הדירות לפני החיילים. שאם מישהו ימות - זה יהיה אני.** כמפקד שמוביל
אנשים, אין לך את הפריווילגיה לפחד. אתה לא מרשה לעצמך - אפילו אם
אתה משקשק משקשק מפחד."
בשלב מסוים בקרב הוא צעק לחייליו: **"מי שרוצה למות שיבוא איתי",** וכל
החיילים קמו והלכו אחריו.

במבצע צוק איתן חזר לעזה, הפעם כמפקד פלס"ר גבעתי.
ב-1.8.2014, ה' באב תשע"ד, במהלך משימה שהפכה לאחד הקרבות
הקשים במבצע, **בניה נהרג** יחד עם הקשר שלו ליאל גדעוני, וסגנו הדר גולדין
(שנהרג וגופתו נחטפה).

לזכרם של שלושת החברים מקרית ארבע הוקם **"מצפה השלושה"**, הנקרא
גם בשם - **"מצפה רוח אחרת"**.
השם לקוח מתיאורו של כלב בן יפונה במקרא: **"וְעַבְדִּי כָּלֵב עֲקָב הֵיטָה רוּחַ
אֲחֵרֶת עִמּוֹ"**.

שלושת החברים השאירו כתבים וציטוטים מרשימים, ביניהם, אחיקם עמיחי
כתב ואמר תמיד: **"בזעת אפִיך תכיר ותאהב ארץ"**.

בואו נמשיך לטייל לזכרם, וניפגש בשבילי יהודה.

מצפה השלושה, קרית-ארבע 😊

הר הנצח - מעיין חי וטיילת דהיר

"ירו עלינו", אמר הנער בן השש-עשרה בקור רוח.
"יש אצלנו אמבולנס של הסהר האדום... אבל הוא נוסע מאיתנו, לא יודע למה", המשיך הנער בשיחה עם 'מוקד 4'.
"יש פה פיגוע, אנחנו קילומטר אחרי עתניאל לכיוון דרום".

ביום שישי, א' כסלו תשע"ו, 13.11.2015, סביב השעה 15:00, **נסעה משפחת ליטמן** מקרית ארבע ליישוב מיתר דרך ציר 60 כדי לחגוג "שבת חתן" עם אריאל, אשר עמד לשאת כעבור כמה ימים את בתם הבכורה שרה תחיה.

בדרך למיתר, מחבל שפל עמד בעיקול לאחר המחצבה לכיוון דרום, חסם את הדרך וירה צרורות ארוכים לעבר הרכב. **אבי המשפחה, יעקב, שנהג ברכב, נפגע ונהרג במקום.** הרכב סטה מהכביש ונעצר. **בנו נתנאל נפצע אנושות** אך בכל זאת ניסה להתקשר לכוחות הביטחון עד שמת מפצעיו.
אחיו בן ה-16 התקשר למוקד לדווח על האירוע הטרגי.

צה"ל פתח במרדף אחרי המחבל הארור, שמשפחתו התנערה ממנו, והסגירה אותו לידי הצבא.

לזכרם של נתנאל ויעקב ליטמן הוקם בקרית ארבע מעיין קטן וחמוד - "מעיין חי". את הבריקה בנו נערים ונערות מקרית ארבע, שהרגישו שהמחבלים ניסו לגרום לנו לפחד ולברוח מארצנו, ועל כן עלינו **לחזק את ההתיישבות וההיאחזות בקרקע.**

בני נוער רבים עבדו במרץ להקמת הבריכה, אך אחד מהם בלט מעל כולם. דביר חדד ניצח על המלאכה, עודד את כולם וגרם לנערים לעבוד ברצינות ובמרץ.

כמה שנים לאחר בניית הבריכה, נהרג דביר בתאונה מצערת. לזכרו של דביר החליטו חבריו בני נוער קרית ארבע להקים טיילת מדהימה, כדי שיזכרו את דביר חי, פועל ויוצר. במקום יש פינות ישיבה, מעיין, צל, פינת ישיבה נעימה ומסלול הליכה קצר.

ניפגש בשבילי יהודה.

מעיין חי וטיילת דביר 😊

נציין אברהם

סה"כ ז.א (זריקת אבנים).. זה דבר "שבשגרה", לצערנו קורה כל הזמן, ויחד עם זה – "לא ככ נורא"..
או שבעצם, שמעו סיפור...

22.10.2017, כמו בכל שבת בצהריים הלכו דוד יהלם, שליו גרובובסקי ודוד שליסל **למעין אברהם** (ליד תל רומדה). שלושתם בני חברון, צעירים בני 12.

הם ירדו במדרגות לכיוון המעיין, הורידו בגדיהם ושכשכו רגליהם. דיברו וצחקו להנאתם. הם לא ידעו כי בעוד רגע חייו של שליו גרובובסקי הולכים להשתנות מן הקצה אל הקצה.

מחבל ערבי שהלך בקרבת המעיין שמע את קולות הנערים, הרים אבן לא גדולה מידי, אך בהחלט לא קטנה מידי, וזרק אותה מטה בעוצמה גדולה.

האבן פגעה בראשו של שליו. מעוצמת המכה הוא איבד את ההכרה לכמה שניות ונפל לתוך המעיין העמוק והחל לטבוע. כאשר התעורר הוא מצא עצמו מוקף במים, ובגלל שהמעיין נמצא בתוך מערה הוא לא הבין לאן עליו לשחות. כמה שניות ארוכות חלפו ולבסוף הוא הצליח להוציא את הראש מהמים ולהגיע לגדה.

חבריו הבחינו בפציעתו והבינו שחייבים לפנות אותו בדחיפות. הם חששו שהמחבל עוד נמצא למעלה וברגע שיעלו ימשיך לרגום אותם בסלעים. הם אספו כמה אבנים בידיים ותכננו שבמקרה והמחבל עוד למעלה, נער אחד ילחם נגדו עם האבנים, בעוד שליו והנער השני יברחו למקום מבטחים.

הם עלו בזהירות ובחשש מעלה, המחבל כבר נמלט מהמקום (כפי שראו מאוחר יותר במצלמות). שליו רץ לביתו במהירות תוך כדי זעקות כאב חדות וחזקות. הם חיפשו חיילים לדווח להם, אך מהמעיין ועד לתל רומדה הם לא פגשו אף חייל.

כאשר הגיע שליו בן ה-12 לביתו, מיד זעק: **"פיגוע! זרקו עלי אבן!** אין חיילים בחוץ, חייבים לעדכן אותם כדי שלא ייפגעו עוד אנשים!"
מהר מאוד פונה שליו לבית החולים מתוך תקווה ותפילה שהפגיעה לא חמורה מידי. הרי בסך הכל מדובר באבן... "רק ז.א.."

מאז אותו אירוע עברו שנים, לכאורה האירוע אמור היה להישכח. אך מאז אותו זא, חיייו של שליו ומשפחתו השתנו לגמרי. שליו עדיין סובל מכאבים בראשו, האבן שפגעה בו עשתה לו נזק בלתי הפיך בגולגולת ומשפיעה על מהלך חיייו בצורה יום יומית. למרות הקושי הרב, שליו רצה להתגייס לצבא על מנת להגן על המדינה שאותה הוא כה אוהב. לשליו אתגרים רבים, אבל הוא מתמודד בגבורה ובעוצמה עד לניצחון.

מעייין אברהם שוכן בחברון, והוא מקור המים הראשון של העיר. מקובל כי בעקבות המעיין נבנתה חברון דווקא במיקומה הנוכחי. מיקומו של המעיין היה מחוץ לחומת העיר, אך ייתכן שחובר אל חלקה הפנימי. מעל המעיין התגלו שכבות יישוב של העיר חברון, מהתקופה הכנענית (תקופת האבות) ועד לתקופה הביזנטית, ובימי בית שני נחפרו במעיין מדרגות, כדי שישמש כמקווה. עד היום נובע ממנו זרם של מים צלולים וקרירים. בואו לבקר - שבו על כוס קפה או שקשוקה מפנקת, ושלחו לנו תמונה. ניפגש בשבילי יהודה.

מעייין אברהם, חברון 🌟

קבר ישי ורות

קבר ישי ורות - הסבא והסבתא של המלכות

בחלקה הדרומי של חברון, סמוך לשכונת אברהם אבינו, שוכן אתר מיוחד ומרגש: קבר ישי - אבי דוד, ורות המואביה, גיבורת מגילת רות. המקום מצוין כבר מאות שנים כמקום קבורתם של השניים, ויש לו תיעוד במסורת היהודית, במיוחד בספרות הגאוגרפית של ארץ ישראל החל מימי הביניים.

מה הסיפור של ישי ורות?

רות, הנכרית שדבקה בעם ישראל באהבה ובאמונה, היא הסבתא רבה של דוד המלך - והיא עצמה הפכה לסמל של חסד, מסירות וגאולה.

ישי, אביו של דוד, הוא דמות מפתח בדור המעבר מהשופטים למלוכה. בתלמוד הירושלמי (בבא בתרא, פרק ב') ובמדרשי חז"ל מובא שישי היה אחד משמונה צדיקים שמעולם לא חטאו - דבר נדיר ומעורר השראה.

המבקרים במקום יכולים לחוש את הקשר הישיר בין אבות האומה - אברהם, יצחק ויעקב - לבין שושלת דוד וההבטחה לגאולה.

המקום שופץ בשנים האחרונות ונפתח לקהל, ותוכלו למצוא בו פינות ישיבה, פינת קפה, ותצפית מרהיבה על העיר חברון.

ניפגש בשביל יהודה

קבר ישי ורות, חברון 🍌

מתחברים לבשביל יהודה

בשביל יהודה הינו מיזם מהפכני אשר נועד
להנגיש ולהחיות את מורשת יהודה לחיילים,
תושבים ומבקרים בצורה חוויתית

עקבו אחרינו

הישארו מעודכנים

סרקו לאתר

מוזמנים להתחבר,
וניפגש בשבילי יהודה

כתיבת תוכן: נפתלי חן, צוות בשביל

